

Ogrodnik i przesiński

Wychodzi trzy razy tygodniowo i to co wtorek, czwartek i sobotę prócz dni świątecznych. — Nakładem i drukiem A. Prądzynskiego we Wrześni
Odpowiedzialny za część redakcyjną Andrzej Prądzynski we Wrześni
Administracja: ulica Poznańska № 6 — Telefonu № 380

A b o n a m e n t : na pocztę: miesięcznie — 96 zł, kwartalnie 2,88 zł. w ekspedycji: mies. 90 gr, kwart. 2,70 zł — O g ł o s z e n i a : za miejsce 1-lm. 1 milim. w tyż 10 groszy przyjmuje administracja większe dła niż, mniejsze do godz. 9 dzień przed ukazaniem się numeru — Telef. № 389

№ 87

Września, wtorek, dnia 3-go sierpnia 1926 r.

Rok VIII

Z Rosji sowieckiej

Felityka sowieck. mocharz wedle „Vorwärtsa“

Chcą się ratować, straszak Polska.
Berlin, 29. 7. „Vorwärts“ atreszcza główne punkty sowiecko-niemieckiej kampanii prasowej przeciwko Polsce na temat rzekomych zamiarów agresywnych wobec Litwy. „Vorwärts“ stwierdza, że hałas wyciszone przez Moskwę jest manifestacją zmierną dla odwrócenia uwagi od wewnętrzno-politycznych zdarzeń w Rosji. Sowiecka partia rządząca wieje się — zdaniem berlińskiego organu socjalistycznego — kurczowo współnie ciężkich walk. Nigdy dotychczas nie doszło tam w wewnętrzno-politycznych — i przede wszystkim — przestępstwach takiego napędu jak obecnie. Sowieckim mocharzom grozi utrata władzy. W tego rodzaju położeniu nie łatwiejszym jak stworzyć widziadła niebezpieczeństwa zagranicznych. Im groźniej przedstawia się im niebezpieczeństwo, tem skuteczniej może apelować do jednolitości wewnętrznej.

Opozycja przeciw rządowej partii ma być zniewolona do zgody za pomocą straszenia Polską. To jest przejrzysty cel antypolskiej roboty Moskwy. Nauce przykładem państw kapitalistycznych starają się mocharze moskiewscy utrwalić swe panowanie przez podżeganie społeczeństwa przeciwko rzekomemu wrogowi zewnątrz.

Wzrost wypływu zbrojnego przeciwko sowie

W Moskwie, jak donosi z Wilna: Według wiadomości nadeszłych z Moskwy, stolica S. S. R. przeżywa obecnie poważne chwile. Znowu postawiono podobno wystąpić aktywnie. Opozycja uważa, że wskutek ostatniego postanowienia, centralnego komitetu wykonawczego partii komunistycznej mają być rozważane. Plan opozycji polega na umieszczeniu w kółkach wybitniejszych członków partii. W niektórych miejscowościach sągane są wojska, które opowiadają się po stronie opozycji. Wszędzie stała się możliwa zbrojna walka.

W kółkach opozycyjnych czekają na wystąpienie Trockiego, który ma pociągnąć sobą trzy czwarte czerwonej armii. Z drugiej strony G. P. U. otrzymało instrukcje, aby nie przebiegać w środkach przy likwidacji opozycji. Znowu ma być aresztowany, jednak w Moskwie rozszedła się w ostatniej chwili pogłoska, że opozycja zdolała już przetrwać również w szeregi G. P. U. Jednocześnie z kół rządowych wysłała wiadomość, że wokół opozycji zgromadziły się wszystkie elementy niezadowolone z rządów sowieckich, łącznie ze skrajnymi monarchistami, którzy ewentualnie wojnę domową chcą wykorzystać dla restauracji monarchii.

Dzierżyńskiego zastąpił w roli Zinowiewa

Korespondent I. K. C. dowiaduje się z pewnego źródła, że Dzierżyńskiego znaleziono w jego własnym mieszkaniu, na fotelu, pochylonego czołem w stronę bruku. W plecach Dzierżyński-gro tkwił już szpilki bruku. Wystraszony śmiercią, podał się przy tajemniczą radę rewolucyjną. Wyrok był przybity szpilem do bruku.

Kim był Dzierżyński?

Śmierć kos. jednego dyktarza bolszewickiego po Anglii. Po imieniu, Prunze, Marchewski przysłał. kolej na dierżyńskiego. Pozostał jeszcze jeden Trocki, jaki Robert z twórców komunizmu. W tych dniach zmarł Robespier komuny rosyjskiej.

Popisy sokole w Wrześni

Niedziela, 25 lipca br. stała pod znakiem święta Sokolego. — I choć zdawać się zaczęło, że zachmurzone Niebiosa ciemną szatą obłoków dowiesić usiłowały, że nie czas jeszcze na rozrywki i zabawy po pełnię smutku i łez pozostawiających wypadkach majowych, — to jednak na godzin kilka szata ciemna opadła, ustępując miejsca słonkowi.

Udz o godz. 12 przybyły zaproszone drużyny strażkowskie i słupki z szeregów. Ostatnie nawet z orkiestry własną, jadąc o de sali p. Bartkowiaka, skąd o godz. 14-tej wyruszył okół 200 osób liczący pochód ulicą Poznańską — Kościelną — Podgórną — Warszawską kierując się ku Nowej Strzelnicy. Dumnie powoli szły drużyny sokole, dźżżone przez swych chorążych. Chyż w takt orkiestry — szły postacie posiwiałe już sokółków obok dżżżących naczelników i kłownów, ciśń nadawał — wygląd, malowniczo — zastępy krewników sokolów prowadzących za sobą przysze kadry — małe, odrastające dopiero sokółki. — A wszyscy z pewnego rodzaju zadowoleniem patrzyli przed siebie, oczekując chwili, w której zademonstrować mieli wyniki pracy, starannie przygotowanej przez z zaparunkiem siebie naczelników, naczelników i kłownów. I z naczelnikami wrażeń sprawiał na publiczność miejscową, już sam pochód, gdyż częste uwagi obywatelskie wyraźnie to potwierdzały.

skiej, Feliks Dzierżyński. Ten psychopata i fanatyk rewolucyjny do szpiku kości, całe swoje życie prowadził pod najbardziej skrajnymi i nieugiętymi hasłami rewolucyjnymi. Urodzony na Litwie, czas szkolny spędził w Wilnie, a następnie wstąpił do instytutu technologicznego w Charkowie, gdzie został wciągnięty do partii socjal-demokratycznej, aresztowany i skazany na kilka lat ciężkich robót na Syberji, ucieka z drogi i chroni się zagranicą, gdzie współz z Różą Luksemburg organizuje akcję rewolucyjną socjal-demokracji w Kongresowie. W 1906 r. na zjeździe partii socjal-demokratycznej w Sztokholmie Dzierżyński wchodzi jako jej przedstawiciel do Centralnego Komitetu rosyjskich S.D. i tam rozpoczyna współpracę z Leninem, Trockim, Zinowiewem i innymi.

Aresztowany trzykrotnie, wysłany zostaje wreszcie w roku 1909 na Syberję jako osiedlenie. Po siedmiu dniach pobytu na osiedleniu ucieka do Krakowa, skąd w roku 1912 przenosi się do Warszawy, tu jednak zostaje poznany, aresztowany i wysłany na 5 lat katorgi. Rewolucja marcową 1917 roku otworzyła mu wrota moskiewskiego więzienia.

Wraz z sobą i od razu w wir pracy bolszewickiej. Jako jeden z twórców idei „czerwonego teroru“ przeszedł wszystkich swych współwzrosty fanatyzmem rewolucyjnym. Organizował słynny Wszechrosyjski Nadzwyczajny Komitet do walki z kontrrewolucją, której skrócił przeszedł do historii jako zw. Cze-ka. Jako szef Cze-ki zapisał się w historii jako jeden z najokrutniejszych i najbardziej nieubłagany dla wszystkich tego, co nie było bolszewikiem. Cały olbrzymi aparat Cze-ki, gdzie zgine setki tysięcy ludzi, był jego dziełem. Mał wyrażać cechy skłóconego degenerata i psychopaty. To, co robił, uważał za swój obowiązek „dobrowolnie“ prosił o wyznaczenie mu najlepszych i najbardziej odradzających zadań rewolucyjnych.

Jako charakterystykę jego umysłowy przytaczają zwykle fakt, iż w więzieniu będąc więzieniem politycznym, a więc zwolnionym od grubych robót dobowolnie czynić więzienie kloki...

Utopiwość Rosji w morzu krwi. Dzierżyński, blizze się do organizowania transportu, gdzie wprowadził pewną dyscyplinę, lecz nie jest w stanie przeciwdziałać rozkładowi życia ekonomicznego Rosji. Następnie zostaje prezesem Rady Gospodarczej. W rękach jego było skoncentrowane całe życie gospodarcze Rosji, lecz on nie był w stanie uruchomić przemysłu i zorganizować wytworzenia i wywóz. W ten sposób utopiość, przed tworzącym się nowym drobny kapitalizmem. Jeszcze trzy godziny przed śmiercią brał udział w zjeździe komunistycznym, na którym biorą górę coraz inne kierunki prowincjonalne, domagające się coraz większej swobody i inicjatywy dla prywatnej produkcji i własności handlu.

Przeszły, wreszcie śmierć i zamknięcie na zawsze młode wargi „czerwonego kata“ jednego z najpotworniejszych upiórów, jakiegokolwiek świat wydał.

Znany publicysta angielski prof. Sarolea opublikował na łamach jednego z dzienników „bilans“ działalności Dzierżyńskiego do listopada 1923 roku: 28 biskupów, 1279 kapłanów, 6000 profesorów i nauczycieli, 9000 lekarzy, 640000 ofi. 26000 żołnierzy, 70 000 byłych właścicieli, 12 000 właścicieli ziemskich, 355 250 inteligentów, 193 290 robotników, 1 850 000 chłopów. Cyfry te wydają się na pierwszy

Po przybyciu na Strzelnicę zaczęła się młodzież krążyć okół wyznaczonych już z góry zajęć. Pozostawiając na boku fanatyzm, widać różnicę w sposobach, takimi, a nie brakło też drobnych, wcale pokąszonego proszka, ofiarowanego przez W. P. Prez. Zychliński.

Niska cena wstępu i poważny napływ publiczności pozwoliły przypuszczać, że sukces będzie zupełny. A życie wypadła tego sukcesu tak zasłużonemu Tow. jakim jest „Sokół“ nasz.

Strzelnicę, wreszcie nastąpiła do dyspozycji wiatrówni a cenne nagrody nagle stały do dyspozycji wiatrówni za strzelaniem ostrzem.

Powabne druchny krążyły się gorliwie okół poczy japońskiej, a odmowa kupna losu loterii fantowej, za ofiarowanego przez błękitne oczka sokoliki była rzeczą niemożliwą (choć nie każdy los zisilił pokładane w nim nadzieje).

W znacznym opóźnieniu rozpoczęły się właściwe popisy.

Zastęp po zastępie wpływała na urządzone ad hoc boisko. Pięknie prezentowała się młodzież żurka, demonstrując ćwiczenia wolne w takt „Majowej jutrenki“. Niezły wypadek trójkowe ćwiczenia młodzieży męskiej, wreszcie nastąpiła fanatyzm, szkodzący z widzą starszych sokolów, którzy pod kierown. nac. miejsc. gniazda d-ha Andrzejewskiego oddali świetnie serce ćwiczeń wolnych, lecz nieopany wprost zachwyt wy-

rzut oka niewarodnego, lecz jest to całkiem możliwe w odniesieniu do działalności wszystkich, którzy wyrażają rosyjskich, które przez parę lat nuryli się we krwi.

Inny statystyk uważa, że przeciętna liczba ofiar jaka ma na sumieniu Dzierżyński wynosi około 5 000 dziennie czyli półmilionowa rocznie.

Stanał na Sądzie Bożym...

- Kronika -

Września, dnia 2-go sierpnia 1926 r.

Kalendarz rzymsko-katolicki:

(dnia): N. M. P. Anielekiej, jutro: Znal. św. Szczepana.

* Nowy spis abonentów telefonicznych. W najbliższym czasie zostanie wydany nowy spis abonentów telefonicznych okręgu Poznańskiego. Abonentów, którzy sobie życzą zmiany dotychczasowego umieszczenia w spisie abonentów, mogą zmiany te zgłosić niezwłocznie w przynależnym urzędzie pocztowym.

* Od 1 września opłata listu 20 groszy. Dnia 27. i 28. zm., zostały się obrady w Ministerstwie Przemysłu i Handlu w sprawie taryfy pocztowej. Uznano ogólnie, że obecna taryfa, przynosiła mały efekt w dopłatach, ustanowionych wchodzący Rady Ministrów na rzecz budżetu państwa. Jest niedogodną zarówno dla publiczności jak i dla urzędów.

Na podstawie wniosku Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów postanowiono z terminem od 1 września uregulować tę sprawę w ten sposób, że z jednej strony podwyższono opłaty zasadnicze za listy (np. do wagi 20 gr. na 20 gr. zagranicę 40 gr.), z drugiej zaś szereg pozycji zasadniczej taryfy obniżono. Tak więc kartki pocztowe opłacać się będzie po 10 gr. zamiast dotychczasowe 11 gr., obniżono stawki za składowe, za paczki, za odbieranie przesyłki gazety na dworcach kolejowych, wreszcie obniżono stawki za rozmowy telefoniczne między-miastowe na krótkie odległości (25—50 km.).

Regulacja sprawy na powyższych zasadach, uważano, iż nie obciąża się zbytnio społeczeństwo, udogodniając zarazem rozliczenia oraz powiększając dwukrotnie fundusz bezrobocia, co oczywiście pozwoli rządowi przysięść z wydatniejszą pomocą ludzom pozabawionym pracy.

— Poznań. (Stara odnoga Warty). Przy budowie domu mieszkalnego dla uczącej się młodzieży akademickiej przy ul. Ryb. na tralono na głębokości 9 metrów na wodę zaskórna, w której oddalono szczątki zmurszałych łodzi rybactwa. Ulicą tą płynęła dawniej odnoga Warty, nad którą mieszkali rybacy. Z powodu niepewnego terenu fundamenta budowli stanęły na silnych betonowych palach. Dom ma być ukończony z początkiem przyszłego roku. Będzie on obejmował 150 ubikacji mieszkalnych.

— Radom. (Samobójstwo defraudanta.). W Radomiu wykryto defraudację, popełnianej od dłuższego czasu przez głównego kasjera kolejowego Jana Widlickiego. Gdy przeprowadzający rewizję kontroler ustalił brk 17 200 zł, Widlicki przysięgł się do popełnienia nadużyć, a skorzystawszy z chwilowej nieuwagi urzędników kolejowych i policyjnych, wyszedł oknem do ogrodu, gdzie wystrzelał z rewolweru w skroń pozbawili się życia.

— Świecie. (Śmierć wskazała nieogłośnioną). Accz-kolwiek jest znana szkodliwość picia wody po spożyciu owoców, ciężka zdarzają się takie wypadki, że

wolały sokolice, które swobodą ruchów przewyższały wszystko dotąd demonstrowane. I szczerze uznając wartość wypadku, obcy ścigali od do ciemności na skrajni za pracę włożoną okół wycwiczenia niełatwych ćwiczeń maczugami, z których poddane mu druchny znakomicie się wywiali.

Drugą częścią programu wypełnili ćwiczenia odrębne poszczególnych gniazd, jak ćwiczenia druchów lancami, ciekawe ćwiczenia „dziesiątki“ gnieźniestki według miliego nazwa krowego dr. Fazałowicza, piramidy młodzieży i ćwiczenia wolne sokoliki gnieźniestki.

Zmrok już zapadał, gdy trąbka zwiastowała koniec zabawy ogrodowej. I w tym samym porządku, z właściwą sokolstwu karnością, szeregowały się gniazda, udając się po części na dworzec (Umięzo, Słupka młodzieży), po części na salę p. Bartkowiaka, gdzie wśród miliego nazwa krowego dr. Fazałowicza, piramidy młodzieży i ćwiczenia wolne sokoliki gnieźniestki.

Złot ten, gdyż tak imprezę tą nazwać by można, przyniósł „Sokolowi“ naszymu pokązny sukces moralny, a i bilans kasowy wykazuje, jak z zadowolenia miny d-ha prezesa wnioskować można, nie małe saldo.

Obcy świat sokole był bódkiem dla tych wszystkich, którzy pragną widzieć wzrastające licznie Tworzywa naszego, obcy ścigali od do ciemności na skrajni za pracę włożoną okół wycwiczenia niełatwych ćwiczeń maczugami, z których poddane mu druchny znakomicie się wywiali.

każdego rodzaju przyjmu.
A. Bradzyński. Wrześni